

דרך הדי"ק

מתורתו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

ייגש | גיליון 58 | י' טבת התשפ"ד

סעודה ראשונה

"וישימני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים" עליה בחיים מהקב"ה זו רק עליה בשלבים ולא עליה בבת אחת

והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחווין לאלמתי, לכן גם יעקב אבינו כששמע את החלום קיבל את החלום כי זה היה בהדרגה. וכך גם רואים בזמני עליה את השמש שזורחת, עולה לאט לאט היא לא עולה בבת אחת ברגע שמגיע הבוקר השמש זורחת במלוא עוזה ותפארתה. ולהבדיל גם בזמני ירידה, כשהשמש שוקעת היא לא שוקעת בבת אחת, אלא שוקעת לאט לאט. וכך גם בזמן נפילה שהקב"ה מוריד את האדם, בני ישראל כשהיו בארץ מצרים, נפטר יעקב אבינו התחיל קצת השעבוד, נפטר השבטים המשיך עוד השעבוד, נפטר כל השבעים נפש שירדו למצרים אז התחיל השעבוד חזק אצל עם ישראל. כל דבר של הקב"ה בטוב וברע הוא בא בהדרגה, עליה בפעם אחת ונפילה בפעם אחת זה מהסטרא אחרא ומכוחות הטומאה.

לכן מתי שרואים אדם שביום אחד עלה צריך להיזהר מהעליה הזאת וכך גם אדם שנפל ביום אחד. בדברים של הקב"ה, הקב"ה נותן לאדם זמן לעלות בהדרגה וזמן לרדת בהדרגה. מתי שעליה וירידה באים לאדם בשלבים זה מהקב"ה, יש לאדם ישועה והצלחה ודבר טוב.

אנחנו מוצאים בפרשת השבוע מתי שיוסף שולח ליעקב אבינו שהוא חי, יעקב חושש שאולי יוסף חי אבל הוא איבד את דרך השם, להיות בארץ מצרים בזימת הארץ מקום של הטומאה הגדולה ביותר, אם יוסף לא בדרך השם זה לא טוב ליעקב והוא לא שמח בזה, כי הצדיקים מעדיפים שהבנים שלהם ימותו צדיקים ולא ימותו רשעים. יעקב אבינו שמע שיוסף מלך בארץ מצרים ופחד, האם הוא לקח את המלוכה בכוח הזרוע בכוח לא נכון או שהוא מלך בדרך השם בדרך טובה.

יוסף שולח ליעקב אבינו רמו ואומר לאחים "וישימני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים" שהקב"ה שם אותו לאב לפרעה שלב ראשון, פרעה אהב את יוסף וקירב אותו, הוא היה איש פשוט שיצא מבית האסורים והוא לא עלה ברגע אחד לדרגה גבוהה, אלא הקב"ה שם אותו כאב לפרעה שלב ראשון. אחרי זה פרעה רומם את יוסף ומינה אותו לאדון לכל ביתו, מחבר של פרעה העלה אותו להיות אחראי על כל ביתו. ובשלב השלישי אחרי שהיה אחראי על בית פרעה, מונה להיות משל בכל ארץ מצרים.

ואת זה השמיע להם יוסף להראות שהעליה שלו היא בהדרגה, שיגידו ליעקב שהעליה שלו היא עליה בקדושה ובדרך השם, לא עליה מהסטרא אחרא. עליה מהס"א מצד הטומאה שהיא לא נכונה זו עליה שביום אחד אדם עולה ונהיה עשיר מופלג ביום אחד, או ביום אחד אדם נהיה שולט על מדינה שלימה זו עליה ללא מדרגות והיא מהסטרא אחרא, וכמו שהעליה הייתה בבת אחת כך גם הנפילה תהיה בבת אחת.

מתי שיעקב שומע את דברי יוסף לאחים שהעליה של יוסף הייתה בשלבים קודם כל אב לפרעה, אח"כ אדון לכל ביתו, ולבסוף משל בכל ארץ מצרים, הבין שהעליה של יוסף הייתה במדרגה אחר מדרגה והיא מהקב"ה אז "ותחי רוח יעקב אביהם". עליה של פעם אחת של יום אחד שפתאום שומעים ביום אחד אדם התעשר, אדם נהיה מלך או הצליח הצלחה גדולה זו עליה שסופה חורבן. אבל מתי ששומעים על עליה בהדרגה זו עליה מהקב"ה.

וכך גם רואים בחלומו של יוסף הצדיק "והנה אנחנו תאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחווין לאלמתי" (בראשית לו, ז). גם חלום יוסף היה בהדרגה, לא בפעם אחת שיוסף מגיע לדרגה שכולם משתחווים לו אלא בהדרגה, דרגה ראשונה תאלמים אלמים בתוך השדה, דרגה שניה והנה קמה וגם נצבה ולאחר מכן

סרקו את הברקוד החדש והצטרפו לקבוצה של כבוד האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

באנו לעולם הזה לתקן עולם במלכות שדי ולכל אחד יש חלק בתיקון הזה, ומתי שאתה מתנהל ומתנהג כמו שהחלק שהקב"ה נתן לך, מתי שהוא ברא את העולם וחילק את העולם ומתי שהוא הוריד את הנשמה שלך לעולם לעשות את הייעוד שלך, אז אתה צריך להיות שלם, לא להסתכל על האחר מה הייעוד שלו, כי הייעוד שלו זה לא הייעוד שלך.

וכל אחד יש לו ייעוד של עצמו, כשם שפרצופיהם שונים כמו שאנחנו רואים שום אדם לא דומה לשני, גם תאומים רק דומים אבל הם לא אותו דבר, כך דעותיהם שונות, כך תיקוניהם שונים, כל אחד התיקון שלו שונה, כל אחד הפנים שלו שונים, כל אחד הדעות שלו שונות. אל תריב עם הדעה של חבירך כי הדעה שלו זו לא שלך, אל תריב עם אדם שאתה לא התיקון שלו. הוא התיקון של עצמו ואתה התיקון שלך, אל תחקה את השני כי הוא לא התיקון שלך, התיקון שלך הוא שלך.

שלוש עצות גדולות וטובות שטוב לאדם ללכת בהן.

"ויאמר אלהם אל תרגזו בדרך"
שלושת העצות לחיים שנתן יוסף לאחים שלו

**כדאי הוא רבי שימנעון
למשוך עליו בשעת ההתקף**

רק 5 בקות קריאה ביום
ואתם שותפים מלאים בסיום הזוהר העולמי

לקריאה בקבוצות שקטות
בווצאפ נא לשלוח הודעה למספר

054-2231166

אנחנו מוצאים שכאשר יוסף הצדיק שולח את האחים שלו לארץ כנען להביא את יעקב אבינו, אומר יוסף לאחים "אל תרגזו בדרך" ורש"י במקום אומר אל תתעסקו בדבר הלכה ד"א אל תפסיעו פסיעה גסה ואומרים רבותינו ששם נתן יוסף לאחים כמה עצות טובות למסלול של החיים.

העצה הראשונה אל תרגזו בדרך, החיים של האדם זה דרך, האדם לא יתרגז במסלול של החיים שלו. יש אדם שהוא עשיר אל תתרגז בדרך ויש אדם שהוא עני אל תתרגז בדרך, אל תאמר למה החיים שלי קשים ולמה קשים לי העניינים האלו. האדם צריך לקחת את המסלול של החיים שלו והדרך שהקב"ה שם אותו מבלי להתרגז, לקחת את זה בקלות ובהבנה שזה התיקון שלו בחיים. וכמו שהגמרא אומרת (יומא לח.) אמר בן עזאי בשמך יקראוך ובמקומך יושיבוך ומשלך יתנו לך, בשמך יקראוך קוראים לאדם בשם שלו והוא לא צריך להתלונן למה קראו לו כך, ובמקומך יושיבוך אדם יושב בכסא לא צריך להיפגע למה אני יושב פה והוא יושב שם, כי זה המקום שלך. ומשלך יתנו לך אף אחד לא לוקח לך כלום. לכן אומר יוסף אל תתרגזו בדרך תקבלו את מה שהקב"ה נתן לכם בחיים.

העצה השניה אל תפסיעו פסיעה גסה אומר יוסף הצדיק לעם ישראל באופן כללי, מתי שעלית לגדולה אל תשכח את האנשים שעזרו לך מתי שהיית למטה. יש אנשים שעולים לגדולה ושוכחים את האנשים שמסרו נפש עליהם, שעזרו להם ועמדו איתם בזמנים קשים. אל תפסע פגיעה גסה, אל תדרך על אותם אנשים שעזרו לך בימים הקשים שלך, כי מתי שאתה עולה למעלה בסולם, כשיבוא יום ותרד הם יחכו לך למטה בסולם.

והעצה השלישית אומר יוסף הצדיק אל תתעסקו בדבר הלכה, רבותינו הקדושים אומרים (בבא מציעא ל.) לא חרבה ירושלים אלא על שדנו בה דין תורה, הכל אמרו על פי החוק. החוק לדוג' אומר אדם שהוריד רגל ממעבר חצייה ילך לבית הסוהר ככה עושים, מתי שהולכים יותר מידי על פי חוק ירושלים נחרבת. לאנשים שיש מהם אינטרס הם מעל החוק, אבל אנשים שאין מהם אינטרס הכל כמו החוק, ברגע שמעמידים את הדברים על הדין גורמים חורבן גדול. אדם צריך להתנהג בחייו על פי משורת הדין ולא להיות קפדן, ואלו

שניית הדי"ף

שאלה:

כבוד הרב יש לי בעבודה אשה שהיא קוראת לעצמה "אתאיסטית". יש לי איתה כל מיני שיחות וסיטואציות שהיא צוחקת ח"ו שאני מדברת על הקב"ה. היא אמרה לי, אם תסבירי לי פעם אחת מה זה הקב"ה ולמה אני צריכה להאמין בו, אני איתך, אני אחזור בתשובה. כבוד הרב יכול לתת לי עצה איך אני יכול לקרב אותה?

תשובה:

שרק תסתכל מה קורה מסביב - זה מספיק.

"וַיֵּרָא אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל צַוְאָרָיו וַיִּבֶן עַל צַוְאָרָיו עוֹד"

בקריאת שמע האדם צריך להרים את כל אהבותיו הגשמיות לקב"ה ולעצור את כל תאוותיו

אנחנו מוצאים בפרשת השבוע דבר של פלא גדול, אחרי כ"ב שנים של בכי וצער שיעקב אבינו היה בטוח "מִיָּה רָעָה אֶכְלֶתְהוּ" (בראשית לז, לג) מתכונן יעקב אבינו לפגישה עם בנו האהוב עליו יוסף שעזב את בית אביו בגיל י"ז שנים וגם יוסף מתכונן לפגישה עם אביו, שנראה לו בחלון והציל אותו ממעשה של אשת פוטיפר. לשניהם זו פגישה לא פשוטה, פגישה חשובה מאוד שנחרטת לעם ישראל לדורי דורות.

יעקב ויוסף נפגשים ומתחבקים, יוסף בוכה על צווארי יעקב אביו ואומרים רבותינו שהיה בוכה על הדברים הקשים שיעברו על עם ישראל, ויעקב אבינו אומרים רבותינו שהיה קורא קריאת שמע. צריך לשאול ולהקשות מדוע מוצא יעקב אבינו דוקא בזמן הזה לקרוא בו קריאת שמע? מה מיוחד בזמן זה דוקא? אלא צריך לבאר ולומר יסוד גדול, ישנם הרבה סודות וביאורים מה האדם צריך לכוון בשעת קריאת שמע, ידוע שיעקב אבינו וי"ב השבטים ייסדו את "שְׁמַע וְיִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד" לפני פטירתו, ופעם נוספת משה רבנו מזכיר את עניין קריאת שמע. אחד זה יחוד של עם ישראל עם הקב"ה, א' זה יעקב אבינו שמראה על אלופו של עולם הקב"ה, ח"ד זה שתיים עשרה שהם י"ב השבטים, הם הייחוד והאחדות של הקב"ה.

מתי שיוסף הצדיק נעלם, יעקב אבינו לא רצה להתנחם כי היה בטוח שהיחוד של הקב"ה וכסאו של הקב"ה נפגמו בגללו ובכך האשים את עצמו. כשיעקב אבינו פוגש את יוסף הוא אומר עכשיו יש יחוד שמו של הקב"ה וכסא הכבוד, א' זה יעקב אבינו שמסמל את הקב"ה וח"ד זה הי"ב שבטים, לכן יעקב אבינו קורא קריאת שמע באותו רגע. אם כך למה דוקא באותו רגע קורא יעקב אבינו ולא רגע לפני או אחרי הפגישה?

אומרים חכמי החסידות, כל שמחה ואהבה בדבר גשמי שיש לאדם הוא צריך להעלות אותו לדברים רוחניים. אדם שפתאום יש לו פחד גדול מהממשלה או שוטר שעצר אותו, כמעט עשה תאונה או כמעט קרה לילדיו דבר מסוכן, אמרו לו לעשות בדיקות בגלל בעיה רפואית והוא פוחד, מיד באותו רגע יקשור את הפחד לפחד מהקב"ה וכך ירים את הפחד הגשמי ויעלה אותו למקום רוחני. דבר נוסף אהבה, אדם שאוהב משהו או משהו מסוים, אוהב לאכול מאכל כלשהו או רואה דבר יפה שמתפעל ממנו, ברגע שהוא מרגיש את האהבה הגשמית, יקשור את עצמו לאהבה רוחנית לקב"ה, יקשור את היופי למידת התפארת שזה היופי של הקב"ה וכך ירים אותם למקום רוחני גבוה ביותר.

זה יסוד גדול, כל דבר גשמי שאדם רואה בחיים שלו יקשור את זה לדבר רוחני וכך יעלה את הדבר הגשמי למקום רוחני גבוה ביותר. זה מה שעשה יעקב אבינו שהיה קודש קודשים, באותו רגע שפגש את יוסף ראה שזה יחודו של הקב"ה שמתאחד השם אחד הא' של יעקב כנגד אלופו של עולם הקב"ה והח"ד שזה י"ב שבטים. באותו רגע שיש לו אהבה גדולה וגעגועים גדולים לבן שלו שלא ראה אותו כ"ב שנים, יעקב אבינו לוקח את האהבה הזו וקושר ומייחד אותה לקב"ה, מרים אותה בקריאת שמע לדבקות גדולה בהשם.

לכן מתי שאדם רואה דבר שיש לו ממנו שמחה גדולה או סיפוק, וכן דבר שיש

לו ממנו פחד או דבר יפה, יקשור וייחד את זה לקב"ה ואז ירים אותם למקום גבוה וכך יש לאדם כוח גדול ומעלה גבוהה ביותר.

יש עניין שני בקריאת שמע, רבותינו אומרים (ברכות ה.) שאדם שרואה שיצר הרע גובר עליו יזכיר לו יום המוות, הדבר האחרון שיהודי עושה בחייו זה קריאת שמע, כמו יעקב אבינו שייסד לפני פטירתו את קריאת שמע שמ' סמלת לאדם את הסוף לפני פטירתו. רבנו חיים ויטאל אומר (שערי קדושה א, שער ב) על הפס' "יִקְוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד" (בראשית א, ט) יסוד המים מסמן את התאווה, כל דבר שמתפתח וגדל בעולם בא ממים שהם מקור התאווה. הקב"ה אומר בבריאת העולם יִקְוּוּ הַמַּיִם.. אֶל מְקוֹם אֶחָד אחד פירושו זה "שְׁמַע וְיִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד" זה יעצור את המים, שהיצר הרע לא יוכל עוד להתפתח ולבנות מכוח קריאת שמע, לכן יזכיר לו את יום המוות.

ורבותינו הקדושים אומרים, בקריאת שמע אדם צריך לדמיין כדעת רבי עקיבא שמי יסודותיו אותו והוא מוסר את נפשו על קידוש ה' או שיש כבשן אש גדול והוא קופץ ומוסר את חייו בשביל הקב"ה. וכוונות אלו גורמות יִקְוּוּ הַמַּיִם המים שהם יסוד התאווה, נעצרים אל מקום אחד בכוח שְׁמַע וְיִשְׂרָאֵל. אם כך, בקריאת שמע יכוון האדם להרים איתו את כל האהבות שיש לו לקב"ה, ואת התאוות שיש לו יעצור בכוח של קריאת שמע.

"וַעֲתָה יֵשֶׁב נָא עִבְדְּךָ תַּחַת הַנֶּעֱר עִבְד לַאֲדֹנָי וַהֲנַעַר יַעַל עִם אֲחִיו"

אדם שבזמנים קשים נשאר באמונה ובעומק הלב זורע כוח וישועות לדורי דורות

רבותינו הרחיבו ודיברו ברגעים שהיו בויכוח הקשה בין יוסף לבין יהודה, יוסף רצה להשאיר את בנימין בבית האסורים שכביכול בנימין גנב את גביע הכסף של יוסף ויהודה התווכח עם יוסף ויכוח חזק וקשה ביותר עם משמעויות רחניות גדולות.

אומר יוסף לאחים "הֲאִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא הַגְּבִיעַ בְּיָדוֹ הוּא יִהְיֶה לִי עֶבֶד", כי במצרים מי שגונב נמכר לעבד. אומר יהודה לא, "וַעֲתָה יֵשֶׁב נָא עִבְדְּךָ תַּחַת הַנֶּעֱר עִבְד לַאֲדֹנָי" אני אחליף אותו. שואל אותו יוסף מדוע? אומר לו יהודה כי אני גיבור וחזק ממנו ואני יכול להיות שואב מים וחוטב עצים יותר טוב ממנו.

אומרים רבותינו הקדושים על זה שיהודה התכוון בכל ליבו למה שאמר שהוא רוצה להיות שואב מים וחוטב עצים אצל יוסף ולהציל את בנימין בזכות זה זכה שבית המקדש יבנה בחלקו, במזבח שהיה בחלקו של יהודה היו שואבים מים וחוטבים עצים.

רואים כשיש לאדם רגעים קשים ומחשבות קשות ועם הכל האדם נשאר באמונה ומסירות ומדבר בעומק הלב על דברים אמיתיים רוחניים הוא זורע בזה כוח לדורי דורות לזמנים גדולים ומצמיח ישועות לאדם. לכן בכל מצב שאדם נמצא לא ישכח את היסודות החשובים ואדם יזכור להעלות אותם על נס ולזכור אותם כי הם מה שנשארים לדורי דורות ולזכרון עולם.

לובש בגדי לבן בשבת חזקה שבניו ילכו בדרך השם

קבלה שחזרנו וקיבלנו בקהילה הקדושה "שובה ישראל" ללבוש בגדים לבנים בשבת קודש. מו"ר זקני בבא מאיר זצוק"ל היה אומר שכל הלובש בגדי לבן בשבת חזקה שבניו, גם אם גר בשכונה חילונית ללא יראת שמיים, ילכו בדרך השם. והנה חזקה זו היא בנפשנו ומלבד דברי רבותינו, שכל הלובש בגדי לבן בשבת נמחלים לו כל עוונותיו, קיבלנו על עצמנו ועל זרענו "עד כי יבא שיל"ו" (בראשית מט, י) שכל העדה הקדושה "שובה ישראל" שנמצאים בכל מקום ומקום בין בארץ הקודש ובין בחוץ לארץ יקפידו בשבת על "ארבעה בגדים לבנים, משנת חסידים שנויה, לכבוד שבת מזומנים בכסות נקיה".

בראיה שלו, כל אחד יש לו צער, אבל אחד זה על בובה, אחד זה על מיטה, אחד זה על דבר אחר.

אדם צריך לדעת על מה הוא בוכה, על מה הוא שואף, על מה הוא מסתכל ועל מה הוא רוצה, וברגע שאדם יודע על מה המחשבות שלו, כל התפיסת עולם שלו תפיסה אחרת והראיה שלו ראייה אחרת.

צריך לדעת יסוד גדול, כל דבר שהמשלח פגום השליחות של השליח פגומה, כל שליחות שהמשלח טהור הוא נותן כוח לשליח לעשות שליחות טהורה. מפה ילמד האדם יסוד גדול לחיים שלו, אדם שבחיייו הפרטיים מרגיש את עצמו כשליח של הקב"ה לתקן עולם במלכות שדי וכל מה שעושה אומר שהוא שליח של הקב"ה, אז יש לו הצלחה ויד השם איתו ובכל אשר פונה משכיל ומצליח. אבל אדם שהולך ועושה את השליחות שלו בעולם הזה על אינטרסים ועל דברים אחרים, השליחות שלו בוודאי לא מושלמת ובוודאי לא מוצלחת. כל מה שהאדם עושה בחיים שלו עליו לחשוב בראש שלו שעושה את זה לכבוד הקב"ה, שהוא שליח של הקב"ה בקדושה וטהרה ואז תהיה לו הצלחה וברכה במעשי ידיו.

יש סיפור שמסופר על אחד הרבנים הגדולים ראש ישיבה גדול, שהבטיח לאחד התלמידים שלו שיבוא לחתונה של הבן שלו. הגיעה החתונה ואותו ראש ישיבה לא יכל לבוא, הוא קרא לאחד הרבנים בישיבה ואמר לו שילך במקומו לחתונה. אותו רב הלך במקום הראש ישיבה לחופה ונשאר עוד הרבה זמן בחתונה עד לאחר שהסתיים הכל. שאלו אותו למה הרב נשאר עד עכשיו בחתונה, ענה להם הרב בגלל שאני שליח של הרב הגדול ושלוcho של אדם כמותו זוכית להיות כמה שעות כמו אותו רב גדול, לכן אני רוצה להיות ולשבת כדי להיות עוד כמו הרב הגדול כי זה משפיע עלי שפע גדול בגלל ששלוcho של אדם כמותו.

צריך לדעת יסוד גדול, אם אנחנו חיים בעולם בהרגשה ובהבנה שאנחנו שליחים של הקב"ה יש לנו ידא אריכתא של הקב"ה והצלחה במעשי ידינו. אם אנחנו חיים על תאוות או רצונות ומחשבות, חיים מיום ליום ומרגע לרגע, אין לנו את הכוח של הקב"ה ולכן המרגלים נכשלו כי היו שלוחים של עם ישראל שהיו עם כוונות פסולות ולא טובות.

כל אחד יש לו תפיסה אחרת בחיים וכל אחד יש לו הסתכלות אחרת על החיים. יש משל של המגיד מדובנא שיש בו מוסר עצום, המגיד מדובנא מספר ואומר כך, הייתה משפחה עם שבעה ילדים, היו שמחים, היו משפחה מאוחדת, משפחה אוהבת, אבא ואמא ושבעה ילדים, משפחה חזקה, מבורכת, טובה, שהכל היה טוב אצל אותה משפחה. יום אחד בעוונות הרבים נדלקה שריפה בבית, כל הבית נשרף. ממש בנס גדול, בקושי את החיים הצליחו להציל המשפחה. הכל נשרף, הכל נגמר, הבגדים, הכל נשרף, לא נשאר להם כלום.

כל השבעה ילדים בוכים והאבא והאמא בוכים. הלכו לשאול כל אחד ואחד למה אתה בוכה. הילד הקטן שאלו אותו, למה אתה בוכה? הוא אמר, נשרף לי המשחקים, איך אני אעשה עכשיו? על זה הוא בוכה, על המשחקים שנשרפו לו. את הילד היותר גדול שאלו, למה אתה בוכה? הוא אמר, אני רגיל למיטה שלי לישון בה, עכשיו אין לי מיטה איך אני אשן? הלכו לילד יותר גדול, למה אתה בוכה? הוא אמר, עד עכשיו כל המשפחה הייתה מאוחדת, היינו חיים ביחד, אוכלים ביחד, הורים, אחים, שמחים, רבים, צוחקים, רבים, הכל יחד. עכשיו אין איפה לישון, אני אצטרך ללכת אצל הדודה הזאת לישון, האח השני אצל הדוד הזה, האח השלישי אצל השכן הזה, אין איך לישון, איך נעשה?

נכה עלו, כל אחד הבעיה עולה. את ההורים שאלו, למה אתם בוכים? מה נעשה, איך נעשה, איך המשפחה תתפרק, איך נפרנס אותם, איך נתחיל את החיים עוד פעם החיים, מה יהיה, איך יהיה עם היראת שמיים של הילדים? אז הבית נשרף לכולם אבל כל אחד עפ"י השגתו על מה בוכה, הילד הקטן בוכה על הבובה שנשרפה, הילד השני על המיטה הנוחה שלו, כל אחד על מה בוכה. כך גם כל אדם, בתפיסת עולם שלו, בשאיפה שלו,

אתם מקדישים

ואנחנו מפיצים!!

עלות השתתפות בהפצת
50 ספרים - 300 ש"ח
לפרטים 052-510-6-510

**ספר דברים
זה הכי אחי!**

לקבלת הספר: 03-792-2548